

Το Σάββατο των Ψυχών και η μέριμνα της Εκκλησίας στους κεκοιμημένους

/ [Επικαιρότητα](#) / [Παράδοση](#)

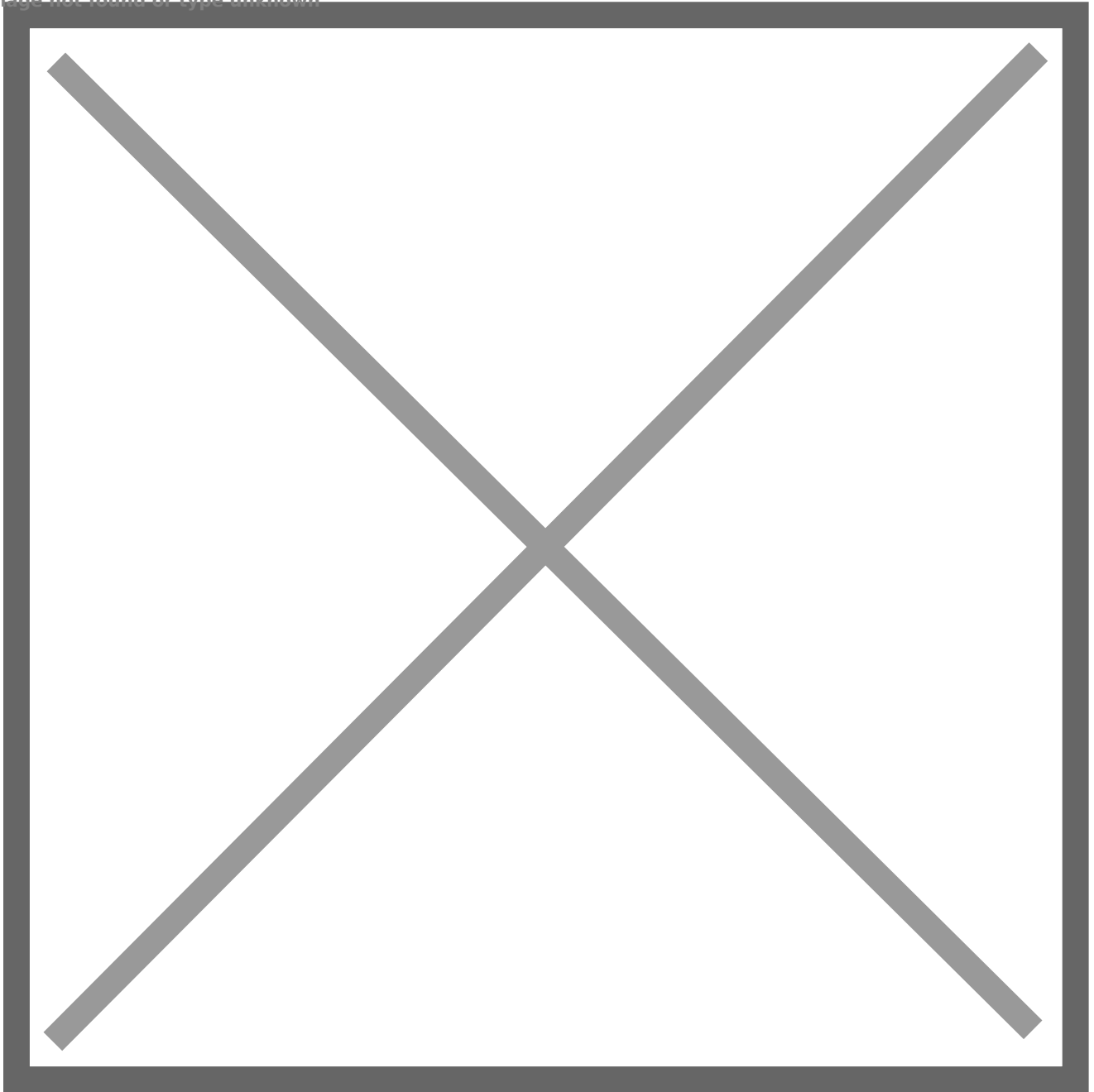
*Δεϋτεπρό τέλους πάντες ἀδελφοί,
τόνχοῦνήμῶν βλέποντες,
καίτῃς φύσεως ἡμῶντόασθενές,
καίτῇνεύτέλειανῆμῶν,
καίτό τέλος ὁψώμεθα...»*

Το Σάββατο πριν από την **Κυριακή της Πεντηκοστής**, λέγεται - «**Σάββατο των Ψυχών**» ή Ψυχοσάββατο. Είναι το δεύτερο από τα δύο **Ψυχοσάββατα** του έτους (το πρώτο επιτελείται το Σάββατο πριν από την **Κυριακή της Απόκριω**).

- **Γράφει η Δέσποινα Σωτηρίου**

Μέσα στην ιδιαίτερη μέριμνά της για τους κεκοιμημένους η αγία Ορθόδοξη Εκκλησιά **μας έχει καθορίσει ξεχωριστή ημέρα της εβδομάδος γι' αυτούς.**

Image not found or type unknown

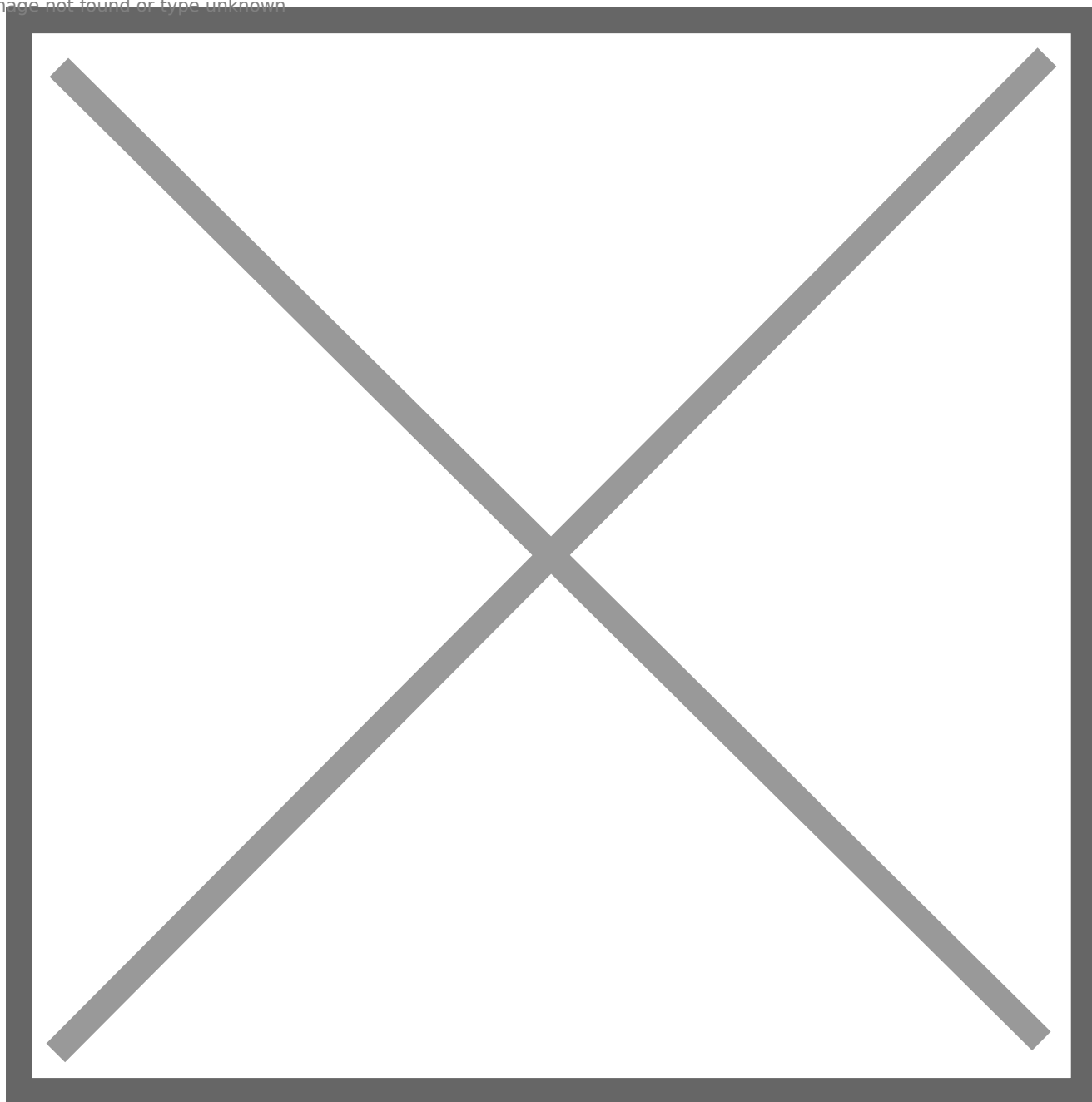

Επειδή πολλοί κατά καιρούς απέθαναν μικροί ή στην ξενιτιά ή στη θάλασσα ή στα όρη και τους κρημούς ή και μερικοί, λόγω πτώχειας, δεν αξιώθηκαν των διατεταγμένων μνημοσυνών, «οι θείοι Πατέρες φιλανθρώπως κινούμενοι θέσπισαν το μνημόσυνο αυτό υπέρ πάντων των άπ' αιώνος εύσεβώς τελευτησάντων Χριστιανών».

Με το Ψυχοσάββατο προ της **Πεντηκοστής** διατρανώνεται η πίστη μας για την καθολικότητα της Εκκλησίας, της οποίας την ίδρυση και τα γενέθλια (επί γης)

γιορτάζουμε κατά την **Πεντηκοστή**. Μέσα στη μία Εκκλησιά περιλαμβάνεται η στρατευόμενη εδώ στη γη και η θριαμβεύουσα στους ουρανούς.

Image not found or type unknown

Κατά τα δύο μεγάλα Ψυχοσάββατα η Εκκλησιά μας καλεί σε μία παγκόσμια ανάμνηση «πάντων των απ' αιώνας κοιμηθέντων ευσεβώς επ' ελπίδι αναστάσεως ζωής αιωνίου». Μνημονεύει:

* Όλους εκείνους που υπέστησαν «**άωρον θάνατον**», σε ξένη γη και χώρα, σε στεριά και σε θάλασσα.

* Εκείνους που πέθαναν από λοιμική ασθένεια, σε πολέμους, σε παγετούς, σε σεισμούς και θεομηνίες.

* Όσους κάηκαν ή χάθηκαν.

* Εκείνους που ήταν φτωχοί και άποροι και δεν φρόντισε κανείς να τούς τιμήσει με τις ανάλογες Ακόλουθες και τα Μνημόσυνα.

Ο Θεός δεν περιορίζεται από τόπο και χρόνο. Γι' Αυτόν είναι γνωστά και συνεχώς παρόντα όχι μόνο όσα εμείς αντιλαμβανόμαστε στο παρόν, αλλά και τα παρελθόντα και τα μέλλοντα. Το διατυπώνει λυρικότατα μία προσευχή της Ακολουθίας της θείας Μεταλήψεως, που αποδίδεται στον άγιο **Ιωάννη Δαμασκηνό** ή στον άγιο Συμεών τον νέο θεολόγο:

«Επί το βιβλίον δε σου και τα μήπω πεπραγμένα γεγραμμένα σοι τυγχάνει».

Ο Θεός έχει γραμμένες στο βιβλίο της αγάπης του και τις πράξεις που θα γίνουν στο μέλλον, άρα και τις προσευχές που αναπέμπουμε τώρα για πρόσωπα που έζησαν στο παρελθόν. Ως αιώνιος και πανταχού παρών ο πανάγαθος Κύριος μας Ιησούς Χριστός αγκαλιάζει με τη θεία του πρόνοια το άπειρο σύμπαν και τούς ατέρμονες αιώνες. Όλους τους ανθρώπους που έζησαν, ζουν και θα ζήσουν τούς

νοιάζεται η αγάπη του • «η γαρ αγάπη του Χριστού συνέχει ημάς» (Β΄ Κο 5,14).

Με αυτήν την πίστη αναθέτουμε στην αγάπη και στην αγαθότητα του Θεού «εαυτούς και αλλήλους», τους ζωντανούς αλλά και τους κεκοιμημένους.

Φωτογραφίες: unsplash